

การรับรู้ข่าวสารและทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
พื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา¹

PEOPLE'PERCEPTION AND ATTITUDE FOR THE ECO INDUSTRY TOWN
IN NAKHON LUANG, PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA PROVINCE.

กฤษณ์ สุทธิวาจา²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาถึงการรับรู้ข่าวสารของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) ศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ มีวิธีเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนในพื้นที่จำนวน 240 คน วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางสำเร็จที่ใช้สูตรของยามานะ (Yamané) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1)การรับรู้ข่าวสารของประชาชนส่วนใหญ่เคยได้รับข้อมูลหลักการ/ความหมาย/แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจากหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนในพื้นที่ ทราบว่าพื้นที่อำเภอนครหลวงเป็นพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนา การรับทราบข้อมูลข่าวสารและผลการพัฒนามาจากช่องทางอินเทอร์เน็ต/Social Media การรับรู้การดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้านกายภาพ คือ การเพิ่มพื้นที่สีเขียว ด้านเศรษฐกิจ คือ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของชุมชน ด้านการสิ่งแวดล้อม คือ การลดปริมาณขยะในชุมชน ด้านสังคม คือ การประกอบอาชีพในพื้นที่ของตนเองและด้านการบริหารจัดการ คือ การรายงานข้อมูลข่าวสารและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม 2)ทัศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ การรับรู้ข่าวสารและทัศนคติ,การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ,อำเภอนครหลวง

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระเรื่อง การรับรู้ข่าวสารและทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

² นักศึกษาปริญญาโท โครงการทวีปปริญญาโท หลักสูตรทวีปปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to study about information perception of people for the ECO industry town in Nakhornluang District, Ayutthaya Province; and 2) to study attitudes of people for the ECO industry town in Nakhornluang District, Ayutthaya Province. The participants of the study included 240 people by using the questionnaire as an instrument for the data collection. The statistics used in the data analysis included frequency, percentage, means, standard deviation, t-test, and one way ANOVA. The analyzing results revealed the following findings. 1) The participants obtained information from the government sector or the local private sector about principles, definitions, and guidelines for development of the ECO industry town. Most people perceived that the land in Nakhornluang Districts was the targeted area for developing the ECO industry town. Their channels for receiving information and results were through the Internet in the form of social networks. The development of the ECO industry town was implemented on physical ecology to increase green areas, on economy to increase effectiveness of community production, on environment to reduce the amount of wastes, on society to increase opportunities for people to find jobs in their local areas, and on management to inform related information as well as to inclusively monitor the environmental quality. 2) The overall attitudes of the participants was in the Very Good level.

Keyword: People' perception and attitude, the ECO industry town, Nakhornluang District.

บทนำ

การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industry Town : EIT) ตามที่ระบุไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) เป็นการพัฒนาที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับมติคณะรัฐมนตรี นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม และยุทธศาสตร์กรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งทุกภาคส่วนจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มีการกำหนดเรื่องการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศไว้ในยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่มีการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและสังคม และความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน การให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมให้มากที่สุด โดยดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้านอันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นใหมอย่างแท้จริง การดำเนินงานการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจะต้องดำเนินงานตามเกณฑ์และตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ฉบับปรับปรุง ปี 2562 ซึ่งประกอบด้วย 5 มิติ 20 ด้าน รวม 41 ตัวชี้วัด

จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการจัดแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นประธานเพื่อพิจารณากำหนดพื้นที่ในการดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งที่ประชุมมีมติคัดเลือกพื้นที่อำเภอ นครหลวง ประกอบด้วย 6 ตำบล ได้แก่ ตำบลนครหลวง ตำบลบ่อโพรง ตำบลแม่ลา ตำบลคลองสะแก ตำบลปากจั่น และตำบลบางพระครู เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้แต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่กลุ่มโรงงานนิคมอุตสาหกรรมนครหลวงและพื้นที่ประกอบการทำเรืออำเภอ นครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนปฏิบัติการหรือจัดทำโครงการภายใต้แผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ติดตามและประเมินผลและดำเนินกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จากการดำเนินการโครงการดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงได้มีการค้นคว้าการรับรู้ข่าวสารและทัศนคติของประชาชนเพื่อการประเมินผลการดำเนินงานและยกระดับโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนที่อยู่ในพื้นที่อำเภอ นครหลวงให้ดำเนินการในด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปตามเป้าหมายหลักของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงการรับรู้ข่าวสารของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอ นครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่

1.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่เป็นตัวแทนครัวเรือนในพื้นที่ อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ตำบลนครหลวง ตำบลบ่อโพรง ตำบลแม่ลา ตำบลปากจั่น ตำบลคลองสะแก และตำบลบางพระครู อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 240 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางสำเร็จที่ใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane)

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ส่วนที่ 3 ความเห็น (ทัศนคติ) ต่อนโยบายและแนวคิดอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในเรื่องต่าง ๆ จำนวน 17 ประเด็น โดยใช้มาตรฐานวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ค่าคะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ ใช้วิธีแบบลิเคิร์ต (Likert's Scale) ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของท่านเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยหาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงคกับข้อคำถาม (Index of Item-Objective Congruence: IOC) มีค่า IOC ได้ค่า IOC รวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.78 ความเชื่อมั่นแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ค่าความเชื่อมั่นของคำถามทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.798

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถาม 2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมเอกสารต่าง ๆ (Document Research) อาทิ หนังสือ ตำรา เอกสารวิชาการ งานวิจัย และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมทางสถิติ

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนาที่ใช้บรรยายข้อมูลทั่วไปและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ

(Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนที่คนคิดเกี่ยวกับนโยบายและแนวคิดอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สถิติเชิงพรรณนาที่ใช้บรรยายข้อมูลได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตารางภาพและการบรรยายลักษณะข้อมูล

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการรับรู้ข่าวสารและทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

พบว่าประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 ประชาชนส่วนใหญ่มีอายุ 21 - 30 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 49.6 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 40.4 มีสถานะครอบครัวเป็นคู่สมรส จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 มีอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 และตำบลที่อยู่อาศัย คือ ตำบลบางพระครู จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2

2. การวิเคราะห์การรับรู้ข่าวสารของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2.1 ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 240 คน ส่วนใหญ่เคยได้รับข้อมูลหลักการ/ความหมาย/แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจากหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนในพื้นที่จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 92.5 และประชาชนไม่ทราบข้อมูลหลักการ/ความหมาย/แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจากหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนในพื้นที่ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5

2.2 ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 240 คน ส่วนใหญ่ทราบว่าพื้นที่อำเภอนครหลวงเป็นพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 95.0 และประชาชนไม่ทราบว่าพื้นที่อำเภอนครหลวงเป็นพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

2.3 ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 240 คน ส่วนใหญ่การรับทราบข้อมูลข่าวสารและผลการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจากช่องทางอินเทอร์เน็ต/Social Media จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมา คือ รับทราบข้อมูลข่าวสารจากช่องทางโทรทัศน์ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 และน้อยที่สุด คือ รับทราบข้อมูลข่าวสารจากช่องทางพบเห็นด้วยตนเองและญาติ/พี่น้อง/เพื่อนบอกเล่าให้ฟังจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

2.4 ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 240 คน ส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารการดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้านกายภาพ คือ การเพิ่มพื้นที่สีเขียว จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 50.4 รองลงมา คือ การระบายน้ำทิ้งที่ลงสู่แม่น้ำลำคลอง จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 และน้อยที่สุด คือ การปรับปรุงระบบสาธารณสุขปโภค จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

2.5 ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 240 คน ส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารการดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้านเศรษฐกิจ คือ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของชุมชน จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 รองลงมา คือ การส่งเสริมการตลาดให้กับผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 และน้อยที่สุด คือ การจัดระบบขนส่งที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

2.6 ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 240 คน ส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารการดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้านการสิ่งแวดล้อม คือ การลดปริมาณขยะในชุมชน จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 40.4 รองลงมา คือ การลดการใช้น้ำ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 และน้อยที่สุด คือ การลดมลภาวะทางอากาศ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

2.7 ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 240 คน ส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารการดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้านสังคม คือ การประกอบอาชีพในพื้นที่ของตนเอง จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมา คือ การเข้าร่วมพัฒนาฝีมือแรงงาน จำนวน 87 คนคิดเป็นร้อยละ 36.3 และน้อยที่สุด คือ การสร้างเครือข่ายในการเฝ้าระวังด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และอาชีวอนามัยให้กับชุมชน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

2.8 ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 240 คน ส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารการดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้านการบริหารจัดการ คือ การรายงานข้อมูลข่าวสารและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการดำเนินงานเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำนวน 108 คนคิดเป็นร้อยละ 45.0

3. การวิเคราะห์ทัศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทัศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.220) และเมื่อวิเคราะห์ในรายละเอียดเป็นรายข้อพบว่า ทัศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในเรื่องการเพิ่มพื้นที่สาธารณะในการพักผ่อนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก รองลงมา คือ การเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อสุขภาพอนามัย การพัฒนาฝีมือแรงงานท้องถิ่น การส่งเสริมให้ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมความปลอดภัยแก่ชุมชน การจัดการขยะมูลฝอยของพื้นที่ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ของภาคส่วนต่างๆ และน้อยที่สุด คือ การพัฒนาด้านสาธารณสุขปโภค เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ระบบขนส่ง

สาธารณะและการส่งเสริมอาชีพในท้องถิ่น ทั้งนี้ผลการดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในภาพรวมของจังหวัดมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ดังแสดงตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทัศนคติของประชาชน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การพัฒนาด้านสาธารณูปโภค เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ระบบขนส่งสาธารณะ	4.14	0.349	ดี
2. การเพิ่มพื้นที่สาธารณะสำหรับพักผ่อน	4.93	0.250	ดีมาก
3. การเพิ่มพื้นที่สีเขียว เพื่อสุขภาพอนามัย	4.61	0.489	ดีมาก
4. การปรับทัศนียภาพ (เช่น ทำให้ชุมชนมีความปลอดภัย เป็นแหล่งท่องเที่ยว)	4.47	0.500	ดีมาก
5. การสร้างอาชีพในท้องถิ่น	4.14	0.349	ดี
6. การจ้างแรงงานท้องถิ่นของภาคอุตสาหกรรม	4.47	0.500	ดีมาก
7. การพัฒนาฝีมือแรงงานท้องถิ่น	4.61	0.489	ดีมาก
8. การพัฒนาด้านความเป็นอยู่ของชุมชน	4.47	0.500	ดีมาก
9. การส่งเสริม ให้ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมความปลอดภัยแก่ชุมชน	4.61	0.489	ดีมาก
10. การพัฒนาของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ด้านสิ่งแวดล้อม เช่น น้ำ อากาศ กากอุตสาหกรรม	4.47	0.500	ดีมาก
11. การจัดการขยะมูลฝอยของพื้นที่	4.61	0.489	ดีมาก
12. การพัฒนาของพื้นที่เพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ	4.47	0.500	ดีมาก
13. การพัฒนาของพื้นที่ให้ถูกสุขภาพอนามัย	4.53	0.500	ดีมาก
14. การพัฒนาของพื้นที่เพื่อสร้างความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน	4.47	0.500	ดีมาก
15. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ของภาคส่วนต่างๆ	4.61	0.489	ดีมาก
16. การพัฒนาของภาคอุตสาหกรรมโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม และประชาชน	4.47	0.500	ดีมาก
17. ผลการดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในภาพรวมของจังหวัด	4.61	0.489	ดีมาก
โดยรวม	4.50	0.220	ดีมาก

1. การทดสอบสมมติฐานการรับรู้ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของประชาชนในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่มีความแตกต่างกันตามลักษณะของประชากร

ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Independent sample t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า

4.1 ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในเรื่องการทราบถึงหลักการ/ความหมาย/แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการทราบว่าพื้นที่อำเภอนครหลวงเป็นพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศแตกต่างกัน

4.2 ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่แตกต่างกัน

4.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่แตกต่างกัน

4.4 ประชาชนที่มีสถานะในครอบครัวแตกต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในเรื่องการดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้านการบริหารจัดการแตกต่างกัน

4.5 ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในเรื่องการดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้านกายภาพและด้านเศรษฐกิจแตกต่างกัน

4.6 ประชาชนที่มีตำบลที่อยู่อาศัยแตกต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในเรื่องการทราบถึงหลักการทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศแตกต่างกัน

2. การทดสอบสมมติฐานทัศนคติของประชาชนในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในด้านต่างๆ ไม่มีความแตกต่างกันตามลักษณะของประชากร

ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Independent sample t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งในภาพรวมมีค่า Sig. มากกว่าค่า $\alpha = .05$ พบว่า

5.1 ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอ นครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่แตกต่างกัน

5.2 ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอ นครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่แตกต่างกัน

5.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่แตกต่างกัน

5.4 ประชาชนที่มีสถานะในครอบครัวแตกต่างกัน มีทัศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่แตกต่างกัน

5.5 ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่แตกต่างกัน

5.6 ประชาชนที่มีตำบลที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีทัศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาแตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยขออภิปรายรายงานผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงการรับรู้ข่าวสารของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ประชาชนส่วนใหญ่ทราบถึงหลักการ/ความหมาย/แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและรับรู้ว่าเป็นพื้นที่เป้าหมายโดยช่องทางการรับรู้ข่าวสาร 3 อันดับแรกมาจาก อินเทอร์เน็ต/Social Media, โทรทัศน์และเจ้าหน้าที่รัฐ

1.2 การดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ประชาชนรับทราบ ด้านกายภาพคือ การเพิ่มพื้นที่สีเขียว ด้านเศรษฐกิจคือ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของชุมชน ด้านการสิ่งแวดล้อมคือ การลดปริมาณขยะในชุมชน ด้านสังคมคือ การประกอบอาชีพในพื้นที่ของตนเอง ด้านการบริหารจัดการคือ การรายงานข้อมูลข่าวสารและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม

2. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาอภิปรายผลได้ดังนี้

ทัศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมากโดยประชาชนมีทัศนคติต่อนโยบายการเพิ่มพื้นที่สาธารณะสำหรับพักผ่อนดีมากที่สุด

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ควรมีหน่วยงานหลักในการกำกับดูแลการจัดการเมืองโดยอาจจะเป็นหน่วยงานที่มีอยู่ในปัจจุบันหรือจัดตั้งเป็นองค์กรพิเศษเพื่อพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีวัตถุประสงค์หลักในการสร้างสมดุลของการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม พัฒนาโครงสร้างและสาธารณูปโภคให้สามารถรองรับการเติบโตของเมืองสร้างความเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในแต่ละภาคส่วนในพื้นที่

1.2 มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาเมืองจากรัฐบาลในรูปแบบที่เหมาะสมโดยการนำรายได้ที่เกิดจากกิจกรรมในพื้นที่กลับสู่พื้นที่ในอัตราที่เหมาะสมเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของเมืองและให้กิจกรรมหรือโครงการต่างๆ สามารถดำเนินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ควรมีกระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจต่อชุมชนถึงประโยชน์ของการเป็นเมืองนิเวศเพื่อสร้างความร่วมมือจากภาคชุมชนในการดำเนินงานพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

1.4 การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรมในพื้นที่กับชุมชนทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ภาคอุตสาหกรรมและชุมชนสามารถสร้างความเชื่อมโยงได้ตั้งแต่การผลิต การบริการ ทั้งนี้การสร้างเชื่อมโยงเหล่านี้จำเป็นต้องมีการกำหนดแนวทางร่วมกันทั้ง 2 ฝ่ายตั้งแต่ต้นเพื่อให้ทราบความต้องการที่แท้จริงของชุมชน และนำไปสู่ความยั่งยืนของกิจกรรมต่างๆ ได้

1.5 การดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศควรมีการดำเนินการครอบคลุมมากกว่าพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อาจใช้ขอบเขตพื้นที่ตามผังเมืองฉบับใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับการวางโครงสร้างทางกายภาพและภาพรวมของการบริหารจัดการพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรมจัดการพื้นที่ในลักษณะของกลุ่มพื้นที่การพัฒนาหรือกลุ่มปัญหาที่คล้ายกัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษารูปแบบการเชื่อมโยงที่เหมาะสมระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชนในพื้นที่เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เนื่องจากในแต่ละพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกันทั้งลักษณะของชุมชนและอุตสาหกรรม

2.2 ศึกษาความเห็นของชุมชนต่อการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเพื่อรวบรวมรายละเอียดปัญหา ความรู้ความเข้าใจและปัญหาต่างๆ จากชุมชนที่จะนำไปสู่กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจและขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจากส่วนของเมืองสู่จังหวัดอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

เอกสารอ้างอิง

- นพพนิต ภาระกุล. (2549). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อการดำเนินงานของสถานธนาอนุบาลเทศบาลในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นุชนาถ การสูงเนิน. (25๕9). กระบวนการสื่อสารเพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล จังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ พัฒนาการ,มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พวงเพชร สุวรรณชาติ. (๒๕๕๓). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลนครหาดใหญ่ ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๒ – พ.ศ.2553. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สากล สถิตวิทยานันท์. 2532. อ้างถึงใน วิลาวัลย์ เอื้อวงศ์กุล. 2542. ความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการของเมืองกับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม กรณีศึกษา เมืองเรณูนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมโรงงานอุตสาหกรรม. 2562. เถลถายและตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศฉบับปรับปรุง ปี พ.ศ. 2562.
- Fang,A. (2007). *Oxford Advanced Learner’s Dictionary (6th ed.)*. Oxford: Oxford University Press.
- Gibson, J. (2000). *Organizations, Behavior, Structure, Processes (9th ed.)*. New York: Mc Graw -Hill.
- Heeres.K. (2004). *Organizations, Behavior, Structure, Processes (9th ed.)*. New York: Mc Graw - Hill
- Hornby, A. S. (2001). *Oxford Advanced Learner’s Dictionary (6th ed.)*. Oxford: Oxford University Press.
- Newstrom, J. W., & Davis, K. (2002). *Human Behavior at Work: Organizational Behavior (8th ed)*. New York: McGraw-Hill
- Schermerhorn, J. R. (2000). *Management (7th ed)*. New York: John Wiley & Sons.